

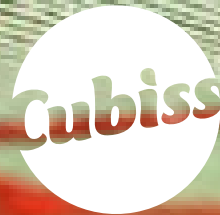
1

jaargang 3

Het E-magazine
voor de
ondernemende
bibliotheek

DU LRE

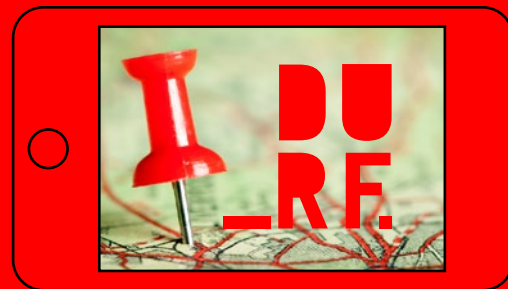
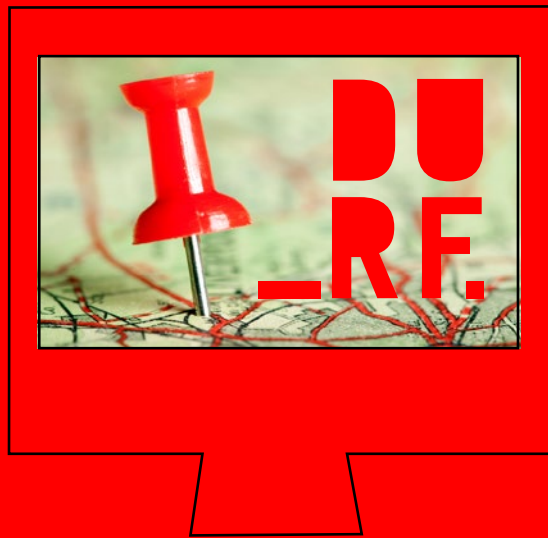
OVER 'T RANDJE

mede mogelijk gemaakt door

Provincie Noord-Brabant

provincie limburg

VEEL LEESPLEZIER!

DURF! is het e-zine voor bibliotheken en andere ondernemende organisaties die een stap verder willen. We verzamelen vernieuwende praktijken, sprekers en thema's om onze volgers uit te dagen en te inspireren.

Stuur een mail aan durf@cupbiss.nl en je ontvangt DURF! automatisch in je mailbox. Op de hoogte blijven? Volg @DURFzine op Twitter

DURF! is een interactief magazine in pdf. De interactiviteit komt het beste tot zijn recht als deze pdf gelezen wordt op een laptop of computer. Voor het lezen van deze pdf op een iPad, raden we de app GoodReader aan.

DURF! is met zorg samengesteld. Mochten er toch fouten in zijn gesloten, laat het ons dan alsjeblieft weten via E: durf@cupbiss.nl. | → |

mede mogelijk gemaakt door

provincie limburg

Provincie Noord-Brabant

in- houds- op- gave

Voorwoord

p. 3 -->

Vijf keer erop of erover

p. 4 -->

**Hiep hiep hoera
voor de bedrijfshofnar**

p. 6 -->

In Europa

p. 7 -->

In/Uitgelicht

p. 10 -->

Grenzen aan de ironie

p. 11 -->

**De wereld rond
in 80 dagen**

p. 13 -->

Agenda

p. 14 -->

Over

't Het systeem moet anders, ons gedrag moet veranderen, jaja we weten het wel. Maar hoe komt échte verandering tot stand?

randje

voorwoord

.....
Marianne Hermans, hoofdredacteur DURF!
.....

DURF! gaat Over 't randje. Over de grenzen van het betamelijke, over de landsgrenzen, over Europa en over onszelf. Want we kantelen en wie achterblijft vergaat, net als het orkest op de Titanic. Het systeem moet anders, ons gedrag moet veranderen, jaja we weten het wel. Maar hoe komt échte verandering tot stand?

Dit nummer gaat verschillende randjes op. Serieuze randen zoals de Europese tour langs verschillende bibliotheekprojecten. Rafelranden zoals de mensen achter satirische websites die de grens opzoeken. En kunstzinnige randen omdat men daar de vrijheid neemt om taboes te doorbreken.

Het bevrijdende van niet denken maar doen. Over 't randje verwijst daarom ook naar gedrag. Verlaat de zijlijn en begeef je in het spel. Wie alles in de hand houdt, komt nooit te weten wat die tien vogels in de lucht intussen doen. Daar hebben we soms een extra zetje voor nodig. Lef. Of laten we het durf noemen.

VEEL LEESPLEZIER!

Spotted!

VIJF KEER EROP OF EROVER

De vrije samenleving waarin alles gezegd kan worden; het is de vraag of we die werkelijkheid ooit willen bereiken. Maar in het parallelle universum van de kunsten is er veel mogelijk. Grenzen, taboes en heilige huisjes zijn het speelterrein van kunstenaars en journalisten. Omdat kunstenaars de grenzen oprekken, zijn ze in staat om verder te kijken. Zo geven ze signalen af die de tijdgeest losjes aantikken – waarop journalisten en filosofen die kunnen aandikken.

We presenteren vijf kunstenaars en projecten in onze Spotted-galerie.

Heb jij ook een tip voor de lezers van DURF!?,
laat het weten via durf@cubiss.nl. | → |.

Foto: Peter Arts uit Overloon

Grensgevalletje

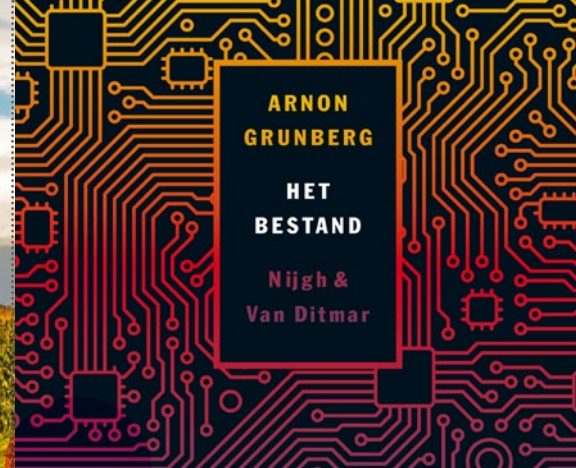
Alleen al de titel is te gek: onder de noemer Schijt aan de Grens organiseert een groepje grensbewoners van Venray en Boxmeer in september een grensoverschrijdend cultureel festival op de grens van Brabant en Limburg". Voorstellingen op bijzondere locaties langs de grensroute. Want waarom zou de provinciale grens ook een grens moeten zijn in het organiseren van kunst en cultuur? De grens verbindt, de grens scheidt, maar in dit geval: schijt aan de grens! Wim Kunen uit Geijsteren schreef het lijflied voor 'Schijt aan de grens'. Meezingen?

*Mar ze lit 'dr wel te liggen as 'n onvoldonge feit
Vette strepe op de wereld – op de kaart duk roeëj
gekleurd*

*En d'r werd duk um gevochte, dat dat toch nog
steeds gebeurt.*

*Is en feit, mar 'k wieët 't zeker nie bej os want dizze
mens*

*Het an al die kaartestrepe lak, dus schijt an elke
grens.*

Lezers in het lab

Boosheid en walging, dat zijn enkele van de emoties die Grunbergs novelle *Het bestand* oproept bij de lezers ervan. Het bestand gaat over een jonge vrouw die de onlinewereld als de ideale leefwereld beschouwt en daar helemaal in wil opgaan. TNO en partners deden via sensors en camera's onderzoek naar de hersenactiviteit van 350 lezers van het ebook. Volgens de website ervaren lezers 37% meer walging en zijn ze 22% minder hoopvol. Ook ervaren ze 10% meer lust. De resultaten werden vergeleken met de eerder metingen bij Grunberg zelf. Daar kwamen geen emotionele pieken of dalen uit naar voren.

Zoekt de schrijver bewust het randje op? Grunbergs eerdere boeken waren nog geen object van dit onderzoek, maar ook daar zullen de reacties wisselend zijn, gezien de soms pijnlijke scènes en onsympathieke daden die Grunberg in zijn romans weet te schetsen.

Een ongelukkig toeval?

Michel Houellebecq is een schrijver die weet hoe te provoceren. De kritiek naar aanleiding van zijn bekendste werk *Les particules élémentaires* (Elementaire deeltjes) was niet mals. Houellebecq lijkt hier een pleidooi te schrijven voor het klonen van mensen. Overschrijdt hij daarmee een morele grens of probeert de schrijver de lezer toch vooral tot nadenken aan te zetten?

Soumission, zijn meest recente roman, kwam bij toeval uit op de dag van de aanslag op de redactie van *Charlie Hebdo*. Hij staakte dan ook zijn publiciteitstournee. In het boek geeft Houellebecq een toekomstbeeld van een volledig geïslamiseerde Franse samenleving in 2022. Al voor de uitgave zorgde dit voor felle discussies. Toch zijn er ook critici die dit boek in vergelijking met eerdere werken van Houellebecq niet provocerend genoeg vinden. Maar misschien is dat weer een provocatie op zich.

Jezus!

Jezus! Jezus heeft een eigen glossy. En waarom niet? Als Linda de Mol, Maarten van Rossem en Youp van 't Hek een glossy krijgen, heeft Jezus daar toch zeker ook recht op, zo meenden de vier christelijke initiatiefnemers. Ze waren niet op provocatie uit. Onder de bezielende leiding van hoofdredacteur Arthur Japin wilden zij vooral het imago van Jezus opfrissen. Kan iets dat niet zo bedoeld is, toch als spottend worden ervaren? Op de Facebookpagina van de Evangelische Omroep (EO) is verdeeld gereageerd. Is dit op het randje of vooral een nieuwsgierig makend initiatief? Lees en geef zelf het laatste oordeel. Overigens is er voor de profeet Mohammed ook een eigen blad in de maak. Wie volgt? De Bibliothecaris van het Jaar?

Provocatie op het witte doek

Peter Greenaway is regisseur, kunstenaar, schrijver. Hij maakt surrealistische films met een vleugje zwarte humor, en waarin hij rijkelijk put uit kunst en literatuur. Greenaway is geliefd en verguisd. Zijn nieuwste film *'Eisenstein in Guanajuato'* laat zien hoe tien dagen in een Mexicaanse stad het leven en werk van een creatief genie veranderden.

Deze Nederlands-Mexicaans-Fins-Belgische biopic over regisseur Sergei Eisenstein (*Pantserkruiser Potemkin*, 1925) verbeeldt de periode die Eisenstein doorbracht in Mexico tijdens de opname van *¡Que viva México!* (1932), waar hij gefascineerd raakt door de Mexicaanse cultuur, de omgang met de dood en zijn eigen lichaam.

Eerdere art-house films van Greenaway zijn op zijn minst controversieel te noemen. Openlijk tonen ze seks, geweld en vulgariteiten. Zo werd *The Cook, the Thief, his Wife and her Lover* (1989) nog verboden in de Verenigde Staten omdat de film kannibalisme zou aanmoedigen.

HIER, HIER, HOERA VOOR DE BEDRIJFSHOFNAR!

Katinka Velthuijs is auteur van de boeken 'Hoezo, mijn mensen? Een remedie tegen modern management' en 'Hoezo, de baas? Van lijstjes naar leiderschap' (verschenen bij Eburon Business). Via haar bureau Lunare Persoonlijk Raadgever verzorgt zij workshops en lezingen op het gebied van persoonlijke ontwikkeling en leiderschap.

Tallose directeuren zijn de afgelopen decennia ten onder gegaan aan de risico's die ze namen in de stellige overtuiging dat het simpelweg niet fout kon gaan. Ze vergaten daarbij dat de macht die zij hadden niet voortkwam uit hun persoonlijke invloed, maar een resultante was van hun functie. Op het moment dat ze die twee verwarden ging het vaak mis.

Zouden die topmensen niet veel makkelijker bekritiseerd moeten kunnen worden, het liefst voordat ze de bocht uit vliegen? In vroeger tijden hadden machtige heersers daar de hofnar voor, die als enige aan het hof de macht van de 'zonnekoning' kon relativiseren zonder vrees voor represailles. Dat doet de vraag rijzen of deze beproefde remedie niet ook effectief zou zijn bij hedendaagse zonnekoningen. Blijkens recente schandalen als bij Vestia en de NZa (klokkenluider Arthur Gotlieb is postuum overigens volledig in het gelijk gesteld) houdt de omvang van het ego vaak gelijke tred met die van de gemaakte brokken. Gremia als de Raad van Commissarissen, de vergadering van aandeelhouders en de Ondernemingsraad zijn daarbij onvoldoende van zins het tij te keren.

Hoe dit te doorbreken? Stap eens uit de conventies: stel een bedrijfshofnar aan en verschaft hem vrijelijk toegang tot alles en iedereen in de organisatie, van het hoogste bestuursorgaan tot de laagste in rang.

Een bedrijfshofnar maakt overtuigingen en patronen zichtbaar die anders onder de oppervlakte zouden blijven. Zijn motivatie is er namelijk niet op gericht om hogerop te komen of om meer salaris te krijgen, maar simpelweg om het werk goed en zorgvuldig uit te (laten) voeren. De eerste impuls zal wellicht zijn om de discussie die hij voert in de kiem te smoren door er een hiërarchische strijd van te maken. Weet men deze reactie te bedwingen, dan komen vragen over drijfveren, motivatie en doelstelling op een verfrissende en ongedwongen manier aan de orde. Het lonkend perspectief is een bedrijf waarin de bedrijfshofnar zichzelf overbodig maakt, doordat de instanties die daartoe van rechtswege in het leven zijn geroepen hun rol van kritische toeschouwer hervinden. Ieder in het bedrijf heeft dan de vrijheid de hofnar te zijn als de omstandigheden daar om vragen. Wie bijt het spits af?

Deze column verscheen eerder op www.innovatieorganiseren.nl

Ballyroan Library, Dublin Ireland

A matter of attitude and vision

European library advocacy

Thanks to many years of experience in European arts lobbying, Ilona Kish -now Programme Director at the Reading and Writing Foundation- is without a doubt the right person to serve libraries' goals at the European institutional level. Together with Erik Boekesteijn -founder of DOKLab and co-producer of 117 episodes of This Week in Libraries- she initiated the Public Libraries 2020 Tour. The PL2020 team will visit 15 countries, from Lithuania to Belgium, interviewing members of the European Parliament and visitors of the local library. They will launch their results in Brussels in June 2015

Een interview met Ilona Kish, Programmamanager bij de Stichting Lezen en Schrijven, en Erik Boekesteijn van Doklab over Public Libraries 2020, de Europese tour die 15 landen aandoet om openbare bibliotheken onder de aandacht te brengen van het Europese Parlement.

Marianne Hermans, redactie DURF! - Foto's: Erik Boekesteijn

Erik Boekesteijn

Can't libraries tell their own story

At a local level libraries are often really good at telling their story. But they sometimes can lack **level and scale**, and that's where PL2020 marches in. To refer to the motto 'unity in diversity': although at a micro level all libraries are different, they all have the same mission, which is to serve the community. Next year the Netherlands are president of the European Union. I'm curious how the Dutch library networks are going to tell their story. The story has to be told within the country and across borders.

Shouldn't PL2020 address the public as well?

Creating an outreach to the European public would require a massive campaign and resources, and in several languages. We choose to focus at the EU institutional level where our influence will be biggest.

Recent debates about freedom of speech - a trigger for libraries?

Freedom of speech could be an argument for keeping a library, amongst other things like net neutrality and open access. However, it is a fairly avant-garde discussion. Of course we need neutral places where people feel free from consumer pressure. But the key part is that the library is also a physical place. There are 65,000 library buildings in Europe, we have an incredible infrastructure. The library is one of the few public buildings that is free to use for everyone. The library as a meeting place focuses on societal issues such as isolation and loneliness. But to profile the library as a place for just the disadvantaged would be a mistake.

Why libraries need advocacy

PL2020 is aimed at raising awareness of libraries' relevance in societal issues such as digital and social inclusion and lifelong learning. For example in the UK the digital single market is becoming a problem for people who lack adequate skills. Libraries can contribute to **bridging the gap**. Because of their enduring reliance on public funding, libraries rarely felt the need to promote themselves. But recent budget cuts function as a wake-up call: even libraries might cease to exist - that is why they need to sharpen their advocacy skills.

Ilona Kish

Relevance cannot be monetized

Clearly there's pressure on public services. To counter this, public organisations are buying into a way of thinking that values economic benefits, but that is not serving the case for their real value. Return on investment is too small and reductive a method. We suggest to look at alternate indicators for worth, such as a **social capital**. The campaign is needed for that kind of advocacy.

Library as a platform

Libraries are more of a platform for forming opinions than for expressing them. Look at the Chattanooga public library, that created a space for participating partners such as local artists. It's all about **storytelling**. The partners attribute to interaction with the audience.

Why libraries need advocacy

Can you give an example of an outstanding library that you visited during the Tour?
The community of the Romanian library consists of very poor people but they were all involved in keeping their library alive, not with money but with efforts. They realized the **true value of their library**. A totally different and very innovative example is the library of Aarhus, although it is an unfair comparison since buildings and budgets are so very different. It is mainly a matter of attitude and vision.

How does Europe do in advocacy terms, for example in comparison with the US?

You cannot compare Europe to the US. The US are far more united than Europe, politically as well as in funding. There are so many differences that it is impossible to compare them. One single connected European library policy -including all today's standards- would be a dream come true.

What's next?

The MEP's (Member of the European Parliament) are part of the network now. They are proud to be involved in the tour. Therefore they are interested in any library business that comes along. The next step is how to present the outcome of our tour in Brussels in June 2015.

We are trying to find a way for sharing our collaborative knowledge in a more structural way. Individual libraries are operating on a day by day system, trying to keep at pace with modern developments. Together we can create the capacity to tell a great story.

Tallinn Central Library, Estonia

PL2020 Tour

Visit 15 European countries
Every library visit pays off with three videos:
The user experience
The MEP
A local library project

Twitter @LibrariesEU
#librarieschangelives

Helmond-Peel

Binnenste buitenste bibliotheek >

IN
-
GELICHT
UIT

Bibliotheek Helmond-Peel, één van de drie winnaars van Durfkapitaal, keert de bibliotheek binnenstebuiten. Medewerkers gaan de Helmonders opzoeken en in contact brengen met de collectie. Een 'urban space' moet de argeloze voorbijganger verleiden. Een interactief boek zuigt mensen naar de ramen van het bibliotheekgebouw. Mensen kunnen zelf het boek mee 'vullen'. Op de buitenmuur wordt zichtbaar wat er binnen gebeurt en te halen valt.

Projectleider Sonja Trapman: "De eerste activiteit waarbij we inside out gegaan zijn, was de Helmondse carnavalsoptocht. Voor het eerst in ons 101 jarig bestaan, liep de bibliotheek mee in de optocht. Dat was de start van het openbaar maken van de slogan #ikleesoveral. Want wij lezen overal, dus ook tijdens de carnavalsoptocht.

We zijn nu in gesprek met partijen die ons kunnen helpen richting te geven aan ons verhaal of om het interactieve stuk vorm te geven. Ook raken we er steeds meer van overtuigd dat onze voorleesbus Blikkie de perfecte mascotte is voor onze bibliotheek.

En gaan talloze ideeën over tafel in welke vorm we Blikkie kunnen inzetten. Van miniatuurversie, kleurplaat, pennenbak tot opdruk op tas. En we gaan nu op zoek naar een partij die ons kan helpen deze ideeën te stroomlijnen en te verwezenlijken.

Met de bibliotheek Inside Out willen we bereiken dat mensen ons op een onverwachte plek tegenkomen, op een manier die ze niet van ons verwachten. We willen Helmonders actief laten participeren zodat ze als het ware ambassadeur voor "onze boodschap" worden. Het mag groter groeien."

Het initiatief is gebaseerd op de New York Public Library die lezers opriep om een selfie van hun ongebruikelijke leesplek te delen via sociale media, met de hashtag #ireadeverywhere. In de zomer had deze bibliotheek een openlucht leeszaal op het plein.

DURFkapitaal is een impuls voor vernieuwende bibliotheekconcepten in Brabant. In december 2014 zijn drie projecten gehonoreerd: BiebtMeet van de Bibliotheek Midden-Brabant, Werk & Inspiratie van de Noord-Oost Brabantse Bibliotheken, en De bibliotheek Inside Out uit Helmond-Peel.

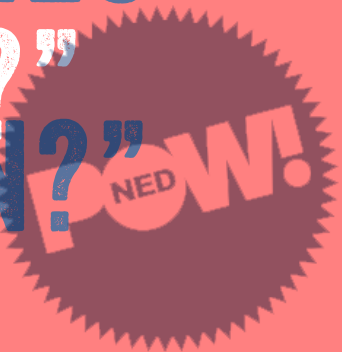
GRENZEN AAN DE IRONIE

tekst - Iris van den Boezem

De vrijheid om je mening te uiten is een recht dat in Nederland hoog in het vaandel staat. Toch merken ook satirische blogs en media zoals *Propria Cures* en *Frontaal Naakt* dat het verkondigen van een ander geluid niet grenzeloos wordt geaccepteerd. De vrijheid om je mening te kunnen uiten is dus wel degelijk gebonden aan grenzen.

“MAG ALLES “MAG JE GEZEGD ALLES WORDEN?” ZEGGEN?”

“Mag je alles zeggen?” vroeg journaliste Nazmiye Oral van de Nederlandse Moslimomroep in het najaar van 2002 aan Theo van Gogh. “Ik vind van wel”, antwoorde Van Gogh. Sinds de moord op Theo van Gogh in 2004 is de vrijheid van meningsuiting steeds vaker onderwerp van publiek debat geweest. Wat Van Gogh als publiek persoon deed, doen satirici al sinds jaar en dag. In 1511 bijvoorbeeld publiceerde Desiderius Erasmus zijn Lof der Zotheid. Een satirische lofzang op de dwaasheden van de mens, maar ook een kritisch geluid in de richting van de toen heersende kerkelijke autoriteiten. Met verschillende kunst- en mediavormen leveren de satirici op humoristische wijze kritiek op de maatschappij.

Mag alles gezegd worden? Als je de publieke opinie volgt, dan lijkt het antwoord ‘nee’ te zijn. Want aan de vrijheid om je mening te uiten worden, paradoxaal genoeg, in openbare discussies vaak grenzen gesteld. Niet alles mag blijkbaar gezegd of gedaan worden. Hoe gaan professionele satirici hier mee om?

Grenzen Wat redacteur Daan Doesborgh van het Amsterdamse studentenmaandblad *Propria Cures* betreft zijn er weinig grenzen aan wat in het blad gepubliceerd kan worden. “We gaan niet onze mening verloochenen omdat daar dan misschien iets ellendig over wordt gezegd,” vertelt hij. Dat dit niet door iedereen in dank wordt afgenomen, bleek onlangs nog toen schrijver Joost Zwagerman een advocaat op de redactie van het blad af stuurde. En zo werd aan *Propria Cures* van buitenaf een grens opgelegd. De reden was dat PC e-mails publiceerde, die de schrijver stuurde naar aanleiding van een artikel in het blad over vermeende subsidiefraude door de schrijver. Zwagerman zou in het verleden ernstig zijn bedreigd na de beschuldiging van fraude door *Propria Cures*.

Het opzoeken van grenzen is niet een het doel op zich. Peter Breedveld, hoofdredacteur van *Frontaal Naakt*: “Er zijn mensen die vinden dat er grenzen worden opgezocht of zelfs overschreden, omdat er op FN dingen gezegd worden die ze niet leuk vinden.” *Frontaal Naakt* wil een podium bieden voor dissidente, politiek incorrecte geluiden. “Nederlandse media zijn erg éénvormig en als een bepaald geluid domineert is het erg moeilijk, zo niet onmogelijk om daar een tegengeluid tegenover te zetten,” vindt Breedveld. “Ik gebruik veel sarcasme en ironie in mijn stukken, en dat is, door de komst van sociale media als Twitter en Facebook, echt een risicovolle bezigheid geworden.” Hij vertelt over de keer dat hij een sarcastische grap maakte over PVV’ers. Het gevolg was dat de Telegraaf, en later

ook andere media zoals *Trouw*, *Elsevier*, *Het Parool* en vooral ook *GeenStijl* en *Pownews* over *Frontaal Naakt* heen vielen. “Sindsdien ben ik erg voorzichtig geworden en doe ik aan zelfcensuur.”

Kwetsen Bij *Propria Cures* worden geen onderwerpen vermeden omdat ze weleens door iemand als kwetsend zouden kunnen worden opgevat. Aan de andere kant ligt de focus ook niet bij het bewust beledigen van anderen. “Wat we niet doen is bewust ergens tegenaan schoppen omdat we weten dat er dan mensen zijn die boos worden,” legt Doesborgh uit. “Maar ik schrijf wel eens iets op waar mensen met een minder hoge tolerantie voor humor gekwetst door kunnen raken. Ik kan daar geen rekening mee houden. Het is niet mijn verantwoordelijkheid dat iedereen een gelukkig leven leidt”.

In een relatief onbeduidend artikel over hoe hij was belazerd door een medewerkster van telecomaanbieder *Vodafone*, noemde Peter Breedveld de betreffende werknemer bij naam en toenaam. De rechter oordeelde dat dit niet door de beugel kon en legde Breedveld een boete op. “Dit was net zo’n geval waarbij ik nooit verwachtte in moeilijkheden te komen. Je bent geïrriteerd, reageert je af in een stukje waarin je de boosdoener op haar nummer zet. Na al die politiek incorrecte stukken en cartoons waarin je politici te kakken zet, taboes doorbreekt, foute grappen maakt en de gevestigde orde uitdaagt, wordt je dáárvoor gepakt. Omdat een multinational in zijn kuif is gepikt. Totaal absurd.”

“TOTAAL TOTAAL ABSURD.” ABSURD.”

In 'Uit de la' nemen we jullie mee in een aantal belangrijke ontwikkelingen. We zetten ons vergrootglas op diverse (markt)onderzoeken, trends en statistieken.

MAX COHEN DE LARA
EN DAVID MULDER
VS
Seattle
San Francisco

DE WERELD ROND IN 80 DAGEN
De plannen zijn rond, de winnaars zijn bekend: negen reisgrage verzamelaars gaan de wereld over op zoek naar beelden voor de Bibliotheek van de Toekomst. In januari was de aftrap van het project Out-of-the-Bieb, een samenwerking van de bibliotheken Den Bosch en Midden-Brabant, bkbc en Cubiss. Helemaal gemist? [Lees dan hier](#) hoe de zaal in discussie ging na de inspirerende sprekers Farid Tabarki en Rob Bruijnzeels

RUUT VAN DE BEELE
EN ILJA KOK
Azië
Shanghai
Beijing
Seoul
Tokyo

EVA OLTROF
VS
Washington
Baltimore
Detroit
Boston

LAURENS GOUDRIAAN
EN EDWIN V.D. VELDE
Europa
Hilversum
Berlijn
Günzburg
Marseille
Barcelona
Toulouse
Shelburne

ANGELA DE WEIJER
EN FLORIAAN DE VISSER
Europa, Azië
Istanbul
Londen
Tokyo

DE WERELD ROND IN 80 DAGEN

Agenda

Datum - Schrijfwedstrijd

SCHRIJF JEZELF DE GRENSEN OVER

Meedoen aan de Boekenweeschrijfwedstrijd lukt niet meer, maar we zijn wel benieuwd naar de uitslag van deze wedstrijd.

Juryvoorzitter Ronald Giphart neemt de drie winnaars mee naar een waanzinnige bestemming: IJsland.

Alle ingezonden verhalen worden gepubliceerd op hét schrijversplatform van de Bibliotheek: Nederland Schrijft

[| meer info | → |](#)

Vrijdag 17 april - Quiz

GRENSOVERSCHRIJDEND QUIZZEN

De Zeeuws-Vlaamse bibliotheken van Hulst, Beveren, Sint-Gillis-Waas en Stekene organiseren voor de derde maal een 'grensoverschrijdende' quiz. Deelnemers moeten afkomstig zijn uit een van de organiserende gemeenten. Grensdiscriminatie? Vast en zeker ook een leuk idee voor jouw lokale bibliotheek. 17 april 2015 in Dienstencentrum De Lieve, Broodmarkt 8, in Hulst

[| meer info | → |](#)

1 week - Uitdaging

HELP JEZELF OVER 'T RANDJE

Een week waarin je uit je dagelijkse routines stapt en je gewoontes onder de loep neemt. Gebaseerd op het militaire verschijnsel van de helweek, afzien in de modder en de kou, sjouwen tot je niet meer kan, pijn in je maag van de honger. Goed, dat hoeft je niet te doen om je helweek te doorstaan. Denk jezelf op kantoor en je krijgt er vanzelf een heel ander beeld bij.

Het gaat om de mentale training. Gewoon doen wat je altijd al doet, maar dan ongelooflijk veel beter!

[| meer info | → |](#)

5,6 - September - Festival

SCHIJT AAN DE GRENSEN

Schijt aan de grens is een nieuw festival op de grens van Brabant en Limburg. Het festival staat gepland op 5 en 6 september 2015. Kijk in de rubriek Spotted voor informatie.

[| meer info | → |](#)

Colofon

DURF! is een initiatief van het BNB-project Stimuleren Innovatie & Ondernemerschap o.l.v. Rutger van de Assem. De uitvoering wordt gedaan door Cubiss.

*Coördinatie: Selma Coppoolse Redactie: Marianne Hermans
Met dank aan: Erik Boekesteijn, Iris van den Boezem, Ilona Kish,
Sonja Trapman en Katinka Velthuijs
Ontwerp en realisatie: Ontwerpbureau Het Dok, Breda.*

Het E-magazine DURF! voortaan automatisch ontvangen? Stuur een mail naar durf@cupiss.nl. | → |.

mede mogelijk gemaakt door

Provincie Noord-Brabant

provincie limburg

